

Одного прекрасного сонячного ранку, я прокинулась і зрозуміла, що сонечко світить надто яскраво, його промінці пробиваючись крізь вікно зігрівають мене так, ніби я знаходжусь зовсім поряд із Сонцем. Взагалі не було чути звичного співу пташок та негасимого крику дітей, що граються на вулиці. Місто ніби вмить зупинило свій рух і заснуло глибоким сном.

Я відкинула ковдру та швиденько побігла до вікна, зацікавлено потягнула штору, а там, ніби казка наяву. Я не могла повірити свої очам, адже ось, хвилину тому я спала солодким сном у себе в кімнаті, аж вмить переді мною відкрилась захоплююча краса космосу. Невже я знаходжусь на справжньому космічному кораблі? Проте як я тут опинилась, мене що викрали ті самі інопланетяни, про яких розповідав дідусь? Гадаю, потрібно бути обережнішою тут, але ж як відірвати погляд від такої неймовірної краси нашої галактики. Я ще довго стояла і дивилась на пролітаючі повз комети, на безкінечний ряд зірок та чаруючий ряд планет, які здавались такими крихітними на фото, а зараз зворушують мене своєю величністю.

Раптом я почула як хтось намагається відчинити двері і двоє невідомих говорять незрозумілі для мене слова, щось схоже мову, якою ми розмовляємо, але слова звучать ніби навпаки. Я розгубилась і не знала куди сховатись, це була маленька кімната, в якій було лише ліжко, дивним чином схоже на моє і величезне панорамне вікно, яке займало більшу частину кімнати. В результаті я просто завмерла на місці і схвильовано дивилась на двері. І ось, вони відчинись і зайшов хтось, дуже схожий на нас, людей, тільки колір шкіри був зелений, очі, здавалося, що займають пів обличчя і вбрання якимось дивним, інопланетним, а у всьому іншому вони ні чим не відрізнялись від нас. В цих інопланетних створіннь в руках була якась папка з документами, вони підняли погляд на мене і здивувались. Невже вперше бачать людину?

Наше мовчання було недовгим, як виявилось вони розуміють мою мову і можуть зі мною розмовляти, тільки голос у них змінився, став якимось дивним, ніби механічним. Вони пояснили, що я опинилась тут випадково і

коли вони спішили, то поміняли місцями мене зі своїм другом. Тобто зараз у мене вдома знаходиться зелений інопланетний гість. Ото бабуса здивується!

Інопланетяни виявились надзвичайно гостинними та віднесли до мене так, ніби я найпочесніший їхній гість, навіть пригостили мене смачним чаєм і печивом, який привезли з моєї рідної планети. Самі вони родом з Венери, але полюбляють подорожувати по галактиці та досліджувати космічне життя. Розповіли, що декілька разів на місяць проводять експедиції, щоб більше дізнаватись про культуру та звичаї землян чи марсіанин, загалом, вони вже дослідили цілих три планети і розповіли мені багато цікавих фактів, які ще невідомі у нас на Землі. З ними було весело і цікаво, але я сумувала за домом і не могла дочекатись, коли ми прилетимо назад і я знову зможу пробігтись по зеленому полю біля будинку. Мені навіть стало жаль їх, адже все, що є у них – це шматки металу і постійні досліди. Цікаво, чи є у них на планеті море або ставок, зелена поляна і величні дерева, різноманіття тварин і рослин, як у нас? Стільки всього ще хочеться запитати, але вже пора лягати назад у ліжко і засинати. Вони пояснили, що так я легше перенесу телепорт і вернусь додому цілою та неушкодженою.

Одна мить і я прокидаюсь в своєму будинку, чую голос бабусі за стіною, гавкання собаки, співи пташок, все як і має бути. Я швиденько піднялась, виглянула у вікно і переконалась, що я і справді дома, я навіть встигла скучити за ці декілька годин, що ми були в космосі. Вже не терпиться розповісти цю захоплюючу історію своїй сім'ї, однокласникам, своїй кішці. Цікаво, а вона встигла познайомитись з інопланетним другом?

Сумніваюсь, що мені хтось повірить, але найголовніше те, що я здобула в цій подорожі. Тепер, у мене є друзі десь там, далеко, в зірках, у мене є неоціненні знання, які я буду всіма силами захищати і оберігати. Можливо, з часом, ці знання змінять наш світ і ми зможемо самотійно подорожувати в космос до наших зелених друзів. Проте, це все потім, а зараз, саме час поділитись

емоціями з моїми найріднішими людьми, про найкращу подорож у моєму житті.